

Ancora salvatoare

Sunt situații în viață care par fără ieșire. Uneori necazurile se țin lanț, ne copleșesc, ne descurajează.

În mijlocul greutăților, omul singur se aseamănă cu o corabie cuprinsă de furtună, pe care valurile, purtând-o încoace și încolo, o pot răsturna sau zdrobi de stânci. În aceste condiții foarte grele, marinarul priceput nu stă să-și aștepte tragicul sfârșit, ci știe că are la îndemână ancora. Aruncată în apă, ancora stabilizează corabia și o ajută să facă față furtunii.

Ancora creștinului este credința în Dumnezeu, pe care fiecare dintre noi o purtăm în suflet încă de la Botez.

Un creștin adevărat nu se descurajează oricât de mari și de grele ar fi problemele sale. El știe că are la îndemână, în orice clipă a vieții sale, ajutorul dumnezeiesc. Pentru a-l primi, trebuie doar să-l ceară cu credință, cu încredere în puterea și mila lui Dumnezeu, știind că „la Dumnezeu toate sunt cu putință”, după cum ne învață Sfânta Scriptură (Matei 19, 26).

Mântuitorul Iisus Hristos ne spune că „dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: mută-te de aici dincolo, și se va muta și nimic nu va fi vouă cu neputință” (Matei 17, 20) și „toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi” (Matei 21, 22).

Tot Mântuitorul ne îndeamnă: „Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel ce caută va afla și celui care bate i se va deschide” (Matei 7, 7-8).

Ca o ancoră tare, rugăciunea făcută cu credință străbate oceanul iubirii dumnezeiești, punând pe om în legătură cu Ziditorul său, Izbăvitorul și Dătătorul a tot binele. De aceea și Sfântul Apostol Pavel ne sfătuiește, spunându-ne „Rugați-vă neîncetat” (I Tesaloniceni 5, 17), adică cereți ajutorul lui Dumnezeu, chemați-L pe El în orice situație și pentru orice lucru pe care trebuie să-l săvârșiți.

Pentru că ne-a creat din iubire și voiește să ne bucurăm de fericirea veșnică, desigur că Dumnezeu nu îndeplinește decât rugăciunile și cererile bune, folositoare pentru mântuire. Pentru a ne curăți de păcatele cu care ne-am murdărit sufletul și pentru a ne elibera de robia patimilor, uneori este nevoie și de suferință. Dar nu trebuie să deznădăjduim. Suferința răbdată cu credință și smerenie înseamnă cruce, iar crucea este mântuitoare.

Însuși Fiul lui Dumnezeu, deși era fără de păcat, a suferit din iubire pentru noi cele mai amare chinuri, umilințe și moarte pe Cruce. Dar după toate acestea a urmat Învierea Sa, care a adus cu ea și darul învierii noastre.

Profesor Irina Buta, Suceava

Puterea Rugăciunii

